

cià en el novembre de 1913 i, durant els 2 anys que estigué de servei i formà part de la banda militar, no desaprofità pas el temps, ja que copià i féu instrumentacions i arranjaments de peces de concert i per a orquestra, especialment de trompeta, d'altres autors (Enrique Galvis, Bartolomé Pérez Casas, Bellini o Theodor Hoch), les quals adaptà perquè la formació escalenca pogués interpretar-les al seu retorn. Això no obstant, el fet més destacable d'aquest breu parèntesi lluny de casa seva fou que es decidí a compondre una peça per a orquestra, concretament un vals amb variacions per a cornetí, datat a Ceuta l'1 d'agost de 1912 i que titulà *Recordo Catalunya*.

De retorn a la llar, la seva vinculació amb l'Escala encara augmentà més, ja que novament ingressà als rengles de la formació escalenca, ara com a 1r trompeta i solista, al costat d'en Francesc Ballesta i Molinas, en *Xicu Calafat* (1889-1956), que en feia el 2n. Aquest fet li permeté renovar els contactes amb Maria Àngela Comas i Fornés (1891-1987), filla de

"Grup de joves escalencs el 1910. Al centre, assegut, Josep Ma. Vilà Saliner (J. Esquirol; col. J. Clos)".